

Studie páření druhu homo sapiens

Jsme lidé a jediný živočišný druh na této planetě nadaný rozumem. Ve své rozumnosti máme být nadřazeni všem ostatním tvorům, alespoň si to myslíme. Náš rozum, naše vědomí nějak souvisí s jazykem. Jazykem se dorozumíváme, lidská řeč je nejrozvinutější prostředek komunikace v porovnání s prostředky konkurenčních živočišných druhů. Každý tvor v říši zvířat musí umět komunikovat se svým okolím, aby přežil.

U sociálních druhů vzájemná interakce přispívá k organizaci života, přijatá dělba práce a role uvnitř tlupy přináší životní prosperitu, jejich srozuměná jednota při obraně rodu a teritoria určuje doslova základ existence. Je lidský rozum víc, než poněkud složitější mentální struktura obdobných druhových instinktů? Má vůbec nějaký nárok na uznání nadřazenosti ve vztahu k základním mechanismům sebezachování?

Považuji se za intelektuála a nudí mě běžné hovory lidí. Řeči o věcech, které nerozkrývají nové pohledy, nic neozřejmují, takové ty řeči o ničem. K mým základním potřebám ovšem patří páření a v této souvislosti mi dlouho trvalo, než jsem pochopil, že jazyk není prvotně určen k rozkladu pravdy o nás či o světě, nýbrž k navázání vitálních vazeb mezi příslušníky téhož živočišného druhu.

Dospěl jsem však ještě dál. Mezi populární vědecké publikace v poslední době patří studie života zvířat. Jak se staví k sobě navzájem, jaké vzorce chování mezi nimi panují. O to zajímavější přece musí být chování a komunikace lidí, pokud je začneme studovat z hlediska druhových instinktů tak, jako u zvířat. Veškerá triviální sdělení mezi lidmi v ten moment nabývají nečekaně skrytého významu.

V sobotu se chystám s kámoškou na pivečko, tak se můžeš přidat, aspoň budeš mít na výběr, je taky sama – přišlo mi do mého mobilu po předběžné výměně informací a telefonů na internetové seznamce. Dohodli jsme se na sedmou večer. – A jak tě poznám? Řekneš mi, jak vypadáš? – Jak vypadám..., v duchu jsem formuloval co nejpříznivější popis.

Třeba jaké máš vlasy? – Ta otázka mě zaskočila. Instinkt mi říkal, že přiznat pleš by bylo krajně netaktické. No, spíš nemám žádné vlasy, zněla neobratná odpověď. Okamžitě jsem zaregistroval neartikulované zklamání ve sluchátku... No, mám je hodně nakrátko ostříhané, jak se to dneska nosí.

Hbitá oprava popisu vnějšího povrchu mé lebky nebyla nepravdivá, vskutku v té části hlavy, kde mi vlasy rostou v potřebné hustotě, je mám ostříhané tak nakrátko, jak to jen jde. A nosím brýle, doplnil jsem zbrkle ve snaze se identifikovat. Sakra, nadával jsem si v duchu, takového blbce svět neviděl.

Tentokrát se samice ve sluchátku ovládla a mému popisu nevěnovala další pozornost. Instinktivně však změnila směr hovoru tak, aby to vypadalo, že na pivo zvu já ji, a ne ona mě.

Vše vyvrcholilo hodinu před domluveným setkáním. Přišla mi na mobil zpráva, že nestíhá a přijde tak o hodinu později, jestli to nevádí. Měl jsem hlad a byl už na odchodu z domova do sjednané zahradní restaurace. Můj bezděčný pohled padl na odraz mé postavy v zrcadle pod věšákem. Bílé přiléhavé tričko bez rukávků s nápisy amerických basketbalových klubů dobře zvýrazňovalo činkami vytvarované tělo. Nevadí, odepsal jsem za pochodu, a sebevědomě vyrazil na rande.

Přišly v půl deváté a bez zaváhání zamířily k mému stolu pod kaštany. První z nich byla v páru jasně vůdčí samice. Divoce rozevláté, dlouhé a odbarvené vlasy vyvolávaly dojem Bosorky. Nazvěme ji samice A. Byla to žena, se kterou jsem dosud komunikoval. Její vysoká a ztepilá postava zastínila o hlavu menší samici B, poněkud podsaditého vzrůstu s typickou pneumatikou tuků kolem břicha a boků, jakou mívají pokročilé třicátnice.

Vztyčil jsem se v celé své mužné velikosti a podal oběma ženám ruku. Nemohl jsem se ubránit uspokojení nad jiskrným a zaujatým pohledem, s jakým si měřily celou moji postavu pěkně od hlavy až k patě. Z boku nás osvětlovalo zapadající slunce a já věděl, že zvýrazňuje kresbu mých svalů. Nejsem k zahození, projelo mnou utěšeně, a můj projev se dokonale uvolnil.

Samice A bezpečně zaznamenala sebevědomí na straně dominantního samce a okamžitě políčila na potřebu mé převahy: Tady nám bude svítit slunce do očí, nepřesuneme se k jinému stolu? Zavelela a usadila se i s kamarádkou tak, aby měly obě slunce v zádech.

Našel jsem své místo naproti samici A – ostré slunce nízko nad křivkou protějšího břehu Vltavy se mi zahryzlo do očí. Vnímál jsem pouze rozevlátou siluetu Bosorky, jejíž stín byl jediným spásným úkrytem před oslepnutím. Po několika vzájemných větách bez obsahu, které měly za cíl nalézt společný smír a remízu v otázce, kdo má vlastně navrch, mi došlo, že se chovám přezíravě k druhé společnici.

Několik bezvýznamných otázek a rozmrzelých odpovědí mi dalo zřetelnou odpověď. Nebylo pochyb, samice B se očividně dotklo, že jsem tak jedno-

značně zvolil za svůj protějšek samici A, s níž ji váže celoživotní přátelství i soupeřivost.

Jsem svá a je mi jedno, co si o mě myslí druzí lidé, prohlásila Bosorka poté, co jsem začal žertem rýpat do jejích proslavů o vlastním pochlapení. Pochlapi se údajně tím, že si při dvou dětech dokázala obstarat byt, prostředky k životu i domácnost bez chlapa. Je nezávislá, zvláště poté, co donutila svého bývalého manžela soudní cestou a následným trestním oznámením, aby ji řádně platil tučné výživné.

Po rozvodu prý na svoje děti úplně kašlal a tahal se s mladší ženskou, která mu beztak udělala ze života peklo – dala Bosorka svému postupu morální ospravedlnění. Patří mu to. I tak se má v roli matky co ohánět a každý neúspěch opláče, je totiž citlivá jako každá žena, začala opravovat svůj image. Sama žít nechce, ale nepotřebuje chlapa za každou cenu, musí to být opravdový muž.

Její poslední milenec jí kradl cigarety z kabelky a kouřil je tajně na záchodě. Milovala jsem ho, pronesla něžně, ale musela jsem mu dát sbohem, co s takovým slabochem, který si je nejistý každým zaměstnáním a věčně smrdí korunou? To nemám zapotřebí! Skončila svůj výlev charakteristiky, co od pořádného chlapa rozhodně nečeká. Pochopil jsem, že si mám přepočítat své finanční i lidské možnosti dřív, než se budu vážně ucházet o její přízeň.

Člověk patří k těm živočišným druhům, kde přirozenou dominantní roli hraje samec. Pouze silní samci jsou přijatelní k páření a respektu. Pro samici lidského druhu je proto příznačné, že jeho dominanci spojuje s existenčním zajištěním a úspěchem. Pouze za těchto podmínek je ochotna ho jako samce připustit do družného svazku.

Samice A se po vymezení spodní hranice mužnosti zasněně rozhovořila o tom, jak dobře a ráda jezdí autem, jak jí to teď chybí, když při starosti o rodinu jí na vlastní vůz nezbývá dost peněz. Chopil jsem se příležitosti k upevnění svého významu a nabídl jí společný výlet v mém osobním voze. O tom, že se jedná o služební vůz, jsem chytře pomlčel.

A jaké auto máš? zeptala se. Fabii. Já miluji velká terénní auta, pronesla obřadně. Z následných projevů její vstřícnosti ke mně a hovorů o životě její nepříliš dobře postavené rodiny bylo však zřejmé, že se smíří i s Fabií. Ale jako chlap bych se mohl více snažit, v tom mi neponechala ani stín pochybnosti.

V hospodě zavírali v deset, právě ve chvíli, kdy jsem začal svoji samici psychologizovat, a právě včas, abych nesklouzl do filozofických témat nebo v horším případě nepropadl svým zvrhlým sklonům k poezii. Jenom tak přijala můj

návrh na společnou změnu lokálu. Před tím si ovšem verbálně ověřila, že pro tento večer nečekám víc. Smysl pro fair hru jí nebylo možné upřít.

Po cestě jsem se stavil u bankomatu a vyzvedl ze svého tenkého konta celé dva tisíce korun. Bosorka následně nepřestávala vtipkovat na téma, jak si to představuji, že vyrazím na rande bez peněz. Fakt, že opakovaný vtip není vtipem, byl dostatečným signálem k tomu, abych se začal stydět.

Zakotvili jsme v nočním baru U jaguára. Před tím se mi dostalo informace, že naši trojici rozšíří další člen do páru. Šlo o nějakého právníka, o němž mi samice A tvrdila, že je to pouhý přítel, kterého prostě jako chlapa nemusí.

V baru se velice svižně přenesl hovor na otázku sexu. Neklamný to důkaz, že jsem byl prozatím uznán jako způsobilý pro účely páření. Bosorka se znovu zmínila o svém posledním milenci. Přes všechny výhrady byl prý skvělý v posteli. Taky proč by ho jinak milovala, že?

Začal jsem zpytovat své svědomí o všech bývalých ženách, s nimiž jsem měl v minulosti nějaký milostný poměr. Jaký jsem já vlastně milenec? Sexuální uspokojení ženy není vůbec závislé na nějaké technice či výkonu muže, pronesl jsem opatrně. Všechno je v hlavě, erotický prožitek je dán mírou hodnoty, jakou žena přiřkne svému partnerovi. Samice B vtipně zahlaholila: Nám stačí, když nás pořádně vylíže.

Omlouvám se čtenáři, pokud se cítí být dotčen ve svém jemnocitu. Prodávám tak, jak jsem koupil.

O půl noci k našemu barovému stolu přibyl ohlášený právník. Zaregistroval ve mně soka, ale nedal na sobě nic znát. Vzájemné představení proběhlo podle etikety. Rychle však vyhodnotil, o jakou samici se ucházím, a zatáhl ji do dlouhého rozhovoru. Řečnické výstupy obou protagonistů pohlavního měření se střídaly v nepřerušném sledu a já se začal jako už tradičně nudit.

Nový samec neporazitelně převzal iniciativu. Nedokáži říct, o čem šla řeč. Bylo zřejmé, že můj sok hraje na struny psychosomatických vazeb, o kterých nemám ani potuchy. Býval bych odešel jako poražený, nebýt toho, že udělal chybu. Ve svém pocitu triumfu si přesedl mezi obě samice a chtěl si je tak současně podmanit do vlastní sféry vlivu.

Pře počítal se. Bosorka ho vskutku nepovažovala za extra chlapa. Míru jeho výřečnosti bylo ovšem nutné obdivovat. Přешel jsem do protiútoků. Přitočil jsem se ke své dřívější samici, objednal dva koňaky a nabídl jí masáž krčních svalů, na jejichž bolest si stále stěžovala.

Záhy přešla opět do mé moci a náš rozhovor začínal nabývat intimní nádech. Hladil jsem ji po vlasech a vnímal její spokojené mručení. Právnický pochopil, že přecenil své síly, a poznenáhlu začal usínat. Samice B měla co dělat, aby ho povzbudila alespoň k nějaké aktivitě, při níž by se zbavila pocitu vlastní nadbytečnosti. Však také bylo už něco kolem čtvrté hodiny ranní.

Za svítání se společnost sbírala k odchodu a na samcích bylo vyrovnat útratu. Vytáhl jsem svoje dva tisíce a zaplatil za sebe a za Bosorku. Na to mi můj sok ušetřil poslední direkt noci, když předložil účtující barmance bankovku označenou částkou pět tisíc korun českých. Barmanka ani nehnula brvou. Byla na takovou prezentaci připravená.

Ráno bylo chladné a při mém chabém oblečení jsem požádal svoji samici o přístřeší. Bydlela kousek za rohem. Já zásadně neberu neznámé muže k sobě domů, odvětila, zatímco mě líbala na čelo. To mě necháš na cestě domů zmrznout? opáčil jsem. Jsi chlap, musíš něco vydržet.

Nezbylo mi nic jiného, než se spoře oblečený vydat na pouť časně ranním chladem k vlastnímu domovu. Vydržel jsem celou cestu bez naříkání, jako chlap. Jestli zbohatnu, namluvím si krásnou dvacítku s pěkným placatým bříškem a zaděčkem akorát do ruky. Tak mě napadá, nebylo lidem lépe v dobách zašlých rodinných klanů, kdy o páření svých potomků rozhodovali starší v rodě? Bylo mnohem méně rozvodů a láska kvetla ku prospěchu všem.